בית ישראל (רוז'ין) — נח

פרשה נח שנת תרי"ד

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים הי' בדורותיו את האלקים התהלך נח. פירש"י תולדותיהם של צדיקים מע"ט. הענין הוא הצדיק העובד את השם אזי במעשי' טובים שלו ממשיך לעולם שפע ומנוחה אני אומר כתיב ורשעים כים נגרש ויגרשו מימיו רפש וטיט היינו הרשעים מחמת שרודפים בכל עת אחר תאוותם אין להם מנוחה כלל וזה לעומת זה עשה אלקים היינו שכל מי שעובד הנ"ל והוא עדיין בהמדות אין להם ג"כ מנוחה כי כ"ז שהוא בהמדות אין לו מנוחה כלל אבל הצדיק שהוא כמו משרע"ה שהוא למעלה מהמדות זה הצדיק אפשר בכחו להיות לו מנוחה וזה אלה תולדות נח נח היינו הצדיק הנ"ל בכחו להיות לו מנוחה. נח הוא מלשון מנוחה אך זה הצדיק אני אומר אינו מבקש מהשי"ת רק מתנת חנם וזה אלה תולדות נח היינו הצדיק הנ"ל אינו מבקש כ"א מתנת חנם. נח הוא לשון מנוחה וזה הצדיק יכול להתנהג בעבודת השי"ת וזה את האלקים התהלך נח. אלקים בגימט' הטבע אך הענין שהצדיק הנ"ל מתנהג בהטבע הוא מחמת שהדור אינם ראוים וזה בדורתיו את האלקים התהלך נח. היינו מחמת הדור כדכתיב ויאמר ה' אל אברם התהלך לפני והי' תמים בבחי' ה' שלא ע"פ הטבע:

פרשת נח שבת ר"ח שנת כת"ר

פתח אני אומר שבת נתן השי"ת לישראל ור"ח עושין ישראל להשי"ת וכשחל ר"ח בשבת אז ישראל הם שווים להשי"ת ואז הוא ה' אחד ושמו אחד:

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים הי' בדורתי' את האלקים התהלך נח ופרש"י ז"ל באברהם כתיב התהלך לפני והי' תמים שלא הי' צריך סעד לתמכו אבל בנח כתי' את האלקים התהלך נח שהי' צריך סעד וכו' בדורתי' יש דורשין לשבח בדורותי' היה צדיק ואלו הי' בדורו של א"א ע"ה הי' צדיק יותר ויש דורשין לגנאי וכו' כתי' זבחי אלקים רוח נשברה אני אומר אימתי נקרא תמים כשהוא זבחי אלקים רוח נשברה כשהלב נשבר באמת ויודע שפלות עצמו וגדלות השי"ת ואז נק' תמים אומר אני קוב"ה משתמש במאנין תבירין - כשלב אדם נשבר זבחי אלקים רוח נשברה נעשה כלי לקבל מהשי"ת ונק' תמים רק אני אומר איך אפשר לבוא לבחי' זבחי אלקים רוח נשברה ע"י יראה. רק אית יראה ואית יראה יש יראה עילאה ויש בתי' והאלקי' עשה שיראו מלפניו רק בזה יש ג"כ כמה אופנים כשאדם יש לו שכל יש לו מקום יראה מהשי"ת מפני שהשי"ת מעניש ולבו נשבר בקרבו אז והאלקים עשה שיראו מלפני'. השי"ת מסבב סיבות שיזכור האדם וישבר לבבו בקרבו. וזהו שאיתא יראה מילתא זוטרתא לגבי משה כי במשה כתי' והאיש משה ענו מאד מכל האדם וכו' משה הי' בעצמו לבבו נשבר בקרבו והי' אצל עצמו שפל מכל ולכן הי' יראה מילתא זוטרתא לגבי משה ולא הי' צריך לבוא ליראה שעי"ז יהי' לבו נשבר בקרבו כי אצל משה כתי' והאיש משה ענו

מאד והי' לו בחי' ענוה שהיא יראה וזהו יראה מילתא זוטרתא לגבי משה לא שח"ו יראה דבר קטן רק מחמת שהי' האיש משה עניו מאד והי' בעצמו לבו נשבר באמת הי' יראה מילתא זוטרתא לגבי'. א"א אצל אברהם כתי' ואנכי עפר ואפר והי' ג"כ אצל עצמו שפל מאד והי' לבו נשבר באמת ולא הי' צריך לבוא מקודם לבחי' יראה ולכן כתי' אצל אברהם אלקים אשר התהלכו אבותי לפני' כי אומר אני כי אברהם הלך לפני בחי' אלקים שזה נק' מה שהשי"ת מסבב סיבות שיבוא ליראה ויהי' לבו נשבר ואברהם הלך למעלה מבחי' זו. וזהו האלקים אשר התהלכו אבותי לפני' אבל אצל נח כתי' את האלקים התהלך נח כי אומר אני הדור של נח הי' בשפלות גדול ולא הי' בשום אופן שיהי' אצל עצמו שפל מהם ויהי' לבו נשבר בעצמו ולכן הי' צריך להיות את האלקים התהלך נח כמו שפרש"י ז"ל שהי' צריך סעד לתמכו שהי' צריך לבוא לבחי' יראה אבל באברהם כתי' התהלך לפני שלא הי' צריך סעד שלא הי' צריך לבוא לבחי' יראה והי' אצל עצמו נשבר באמת. וזהו ויש דורשין אותו לשבח ויש דורשין לגנאי בדורותיו הי' צדיק אבל אלו הי' בדורו של אברהם לא הי' נחשב לכלום כי אומר אני מחמת שהי' בדורותי' שהי' דור שפל כזה הי' מוכרח להיות את האלקים התהלך נח. אבל אלו הי' בדורו של אברהם לא הי' נחשב לכלום ולא הי' חושב עצמו לכלום. והי' בעצמו לבו נשבר בקרבו. ויש דורשין לשבח בדורותי' הי' צדיק כשהי' דור שפל כזה הוא הי' בחי' זבחי אלקים רוח נשברה והי' צדיק תמים אלו הי' בדורו של אאע"ה שלא הי' דור שפל כזה הי' צדיק יותר הי' נח בוודאי צדיק כמו אברהם וזהו אלה תולדות נח. נח איש צדיק תמים הי' בדורותי' פאר וואס איז ער גיוועזין תמים.. כי את האלקים התהלך נח שהי' לו יראה מהשי"ת והי' בבחי' זבחי אלקים רוח נשברה עי"ז הי' תמים. אני אומר בכלל שכל אדם מישראל צריך שיהי' לבו נשבר בקרבו כי הכלל כשהאדם מדמה עצמו שהוא תמים ומתפלל ולומד אז הוא בעל מום וכשמתפלל ולומד ויודע שפלות עצמו והוא בחי' זבחי אלקים רוח נשברה יכול להיות תמים: